

med nogle Kanoner, og at nogle Forter ligger uden at være desarmerede her udenfor København.

Det ærede Medlem mente, at der ingen Grunde var for nu at gennemføre dette Lovforslag og gaa i Gang med Fæstningens Nedlæggelse. Der er bl. a. økonomiske Grunde, som ellers ikke skulde synes at spille saa ringe en Rolle for den Side af Salen, der i Dag vil stemme imod dette Lovforslag. Der foregaar en direkte aarlig Besparelse ved Lovforslagets Gennemførelse, vi undgaar derved Indkaldelse af Mandskab, vi kommer hurtigere over til en billigere Ordning paa dette Punkt, vi frigør Værdier i Københavns Omegn. Men jeg føjer dertil tillige det Hensyn, at jeg anser det for ganske værdifuldt, at vi en Gang faar dette særlige Stridsspørgsmaal ud af vort politiske Liv, og jeg tror, at det ogsaa for vore politiske Forhandlinger om militære Spørgsmaal vil være af Værdi, at dette Spørgsmaal er løst.

Derimod er jeg ganske vist af den Opfattelse, at der ikke ved dette vil foregaa noget, der foregriber den fremtidige Ordning. Det ærede Medlem mente, at vi vilde bruge denne Lovs Gennemførelse under den kommende Valgkampagne til at afbøde den Agitation, der kunde føres mod de 500 Mill. Kr., som han siger er givet ud i Krigens Aar til vort Militærvæsen. Nej, dertil behøver vi ingenlunde dette Lovforslags Gennemførelse. Overfor en Agitation, der i den Grad appellerer til de mest overfladiske Indtryk, tror jeg, vi med største Lethed vil kunne hævde vort Standpunkt ved Henvisning til de Grunde, som i Krigstidens Dage har bestemt os til ikke at rejse Strid om de militære Spørgsmaal her hjemme, og der tror jeg, vi med Styrke vil kunne pege paa, at disse Millioner, som man ustandselig i Agitationen taler om, for en meget væsentlig Del er Millioner, der knytter sig til hele den bestaaende Ordning, som vilde være fulgt af den, selv om ingen ekstraordinære Foranstaltninger var truffet, idet Militærvæsenet dog i Kraft af den almindelige Forskydning i Prisniveauet vilde være blevet saa overmaade meget dyrere. Af den Grund behøver det ærede Medlem altsaa ikke at nære nogen Bekymring ved at stemme for Lovforslaget. Vi agter ikke at pege paa dette som et Forsvar for vor Holdning i disse Aar, og vi agter heller ikke at fremføre det som noget, der forgriber den kommende Tids Udvikling.

Det ærede Medlem gjorde imidlertid de Bemærkninger, han anførte herom, til

Udgangspunkt for en Række andre Betragtninger, og det forekommer mig, at disse Betragtninger i den mest afgørende Grad stred imod den Konklusion, han kom til. Den Betragtning, han nemlig gjorde gældende overfor Udviklingen af et stærkt Militærvæsen i Danmark, var, at et saadant kun kunde faa Betydning som Led i en Alliancepolitik fra Danmarks Side. Deri tror jeg det ærede Medlem har en fuldkommen rigtig Opfattelse. Han pegede paa to Afsnit af vor tidligere militærpolitiske Historie og betegnede den Politik, der i den Tid var ført, som en Alliancepolitik. Han skildrede den Politik, som Landbefæstningen skyldte sin Oprindelse, som en Politik, der knyttede sig til Forestillingen om en Alliance med Rusland, hvis Brod var rettet mod Tyskland, og han skildrede den Politik, der førte ud i Militærordningen af 1909, som en Alliancepolitik, der pegede mod en Forstaaelse med Tyskland. Jeg skal lade dette staa ved sit Værd og ikke genoptage den Diskussion, vi paa tidligere Tidspunkter har ført om den sidste Del af dette Spørgsmaal.

Men naar man saa ser ud mod Fremtiden, er det jo saaledes, at han ikke kan finde nogen anden Begrundelse for et stærkt Militærvæsen i Danmark end Genoptagelsen af en Alliancepolitik i den ene eller den anden Form. Men alle de Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte i den Henseende, var jo en Advarsel imod, at Danmark skulde knytte sin Skæbne til den ene eller den anden Magtgruppe i den ene eller den anden Form af Alliance, og de advarende Ord, som det ærede Medlem der udtalte, kan jeg fuldstændig slutte mig til. Naar han skildrer den nærmeste Fremtid som usikker og utryk, naar han rejser det Spørgsmaal, om Folkenes Forbund vil være i Stand til at indlede en Fredsæra, eller om det vil udvikle sig i de kommende Tider paa gammel krigerisk Vis — ja, da skal jeg intet indvende mod de Betragtninger, han i denne Henseende har fremført. Han udtalte den Forhaabning, at man fra de mindre neutrale Staters Side maatte være Talsmand for den Opfattelse, at Folkenes Forbund skulde være et aabent Forbund med Betingelser for at komme til at omfatte hele den almindelige Gruppe af Stater, som tager Del i det almindelige civilisatoriske Arbejde. Jeg kan forsikre ham om, at paa dette Punkt er der indenfor alle de smaa neutrale Stater en fuldstændig ensartet Opfattelse, et fuldstændig ensartet Ønske om en saadan alt omfattende Karakter af det nye Folkenes For-